

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 227
din 13.05.2015**

Dosar nr.: 598/2014

Petiția nr.: 6753/09.10.2014

Potent: Sindicatul Polițiștilor din România "Diamantul", pentru domnul I S R și domnul S R G

Reclamat: Direcția Generală de Poliție a Municipiului București

Obiect: potențială faptă de discriminare prin refuzul nejustificat de aprobare a cererilor de mutare în alte inspectorate județene de poliție

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Sindicatul Polițiștilor din România "Diamantul", pentru domnul I R N și domnul S R G,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, loc. București, Calea Victoriei, nr. 19, sector 3

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Potentul semnalează o potențială faptă de discriminare prin refuzul nejustificat al părții reclamate de aprobare a cererilor de mutare în alte inspectorate județene de poliție.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 6753/17.11.2014 a fost citat potentul, iar prin adresa nr. 19331/17.11.2014 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.11.2014.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, Sindicatul Polițiștilor din România “Diamantul”, formulează sesizarea pentru doi dintre membri săi, arătând că aceștia sunt supuși unui tratament discriminatoriu continuat de către partea reclamată.

4.1.2. Petentul arată că celor doi membri de sindicat le-a fost refuzată mutarea, cu motivarea că situația operativă nu permite.

4.1.3. Petentul precizează că, din punctul său de vedere, nu există nicio rațiune obiectivă și rezonabilă pentru care celor doi membri de sindicat să li se respingă rapoartele, iar în aceeași perioadă, la alți 47 de ofițeri și agenți de poliție partea reclamată le-a aprobat mutarea, în cazul lor situația operativă permițând.

4.1.4. Petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să întreprindă măsurile ce stau în competența sa, potrivit prevederilor din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată invocă *excepția de necompetență materială* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, față de toate aspectele semnalate prin petiția supusă atenției și deliberării de către Colegiul director.

4.2.2. Partea reclamată solicită admiterea excepției invocate arătând că aspectele sesizate prin petiție intră, în opinia sa, în sfera contenciosului administrativ, competență ce excede atribuțiilor Colegiului director.

4.2.3. Pe fondul cauzei, partea reclamată arată că nu s-a produs niciun tratament discriminatoriu.

4.2.4. Partea reclamată prezintă situația celor doi membri de sindicat reprezentați de petent, arătând că aceștia au fost apreciați cu calificativul “Bine” și nu au fost recompensați sau sancționați disciplinar. Partea reclamată arată și motivele pentru care rapoartele nu au fost aprobate, din cauza situației operative la nivelul unității, care nu permite acordarea avizului favorabil de mutare la o altă unitate de poliție. Situația a fost comunicată celor doi membri de sindicat.

4.2.5. În ceea ce privește mutarea la cerere, Ordinul M.A.I. nr. 298/2011 privind procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițiștilor prevede parcurgerea unor etape expres și limitativ prevăzute în actul normativ în cauză.

4.2.6. Instituirea acestei proceduri a fost determinată de nevoia instituțională de a se asigura, în mod unitar și transparent, ocuparea posturilor vacante de către personalul care corespunde cerințelor postului și are potențial de dezvoltare profesională prin mutarea pe postul respectiv.

4.2.7. În aceste condiții, instituția mutării la cerere reprezintă un instrument ce are la bază principiile de management al unităților. Ministerului Afacerilor Interne în scopul atragerii personalului ce deține o anumită experiență profesională, condiționat, în atingerea scopului propus, de urmare a unei proceduri, precum și de avizul șefului unității cedente.

4.2.8. Partea reclamată arată că, în acest context, obligativitatea existenței avizului șefului unității cedente presupune o analiză prin raportare la interesul instituțional în ceea ce privește ocuparea posturilor vacante.

4.2.9. Prin urmare, pentru a nu lipsi de substanță reglementarea privind posibilitatea ocupării posturilor vacante prin mutarea la cerere și, totodată, pentru a nu restrânge exercițiul la muncă, obținerea avizului șefului unității cedente este necesară.

4.2.10. Din aceste rațiuni, pentru respectarea dreptului constituțional la libera alegere a locului de muncă, la art. 34 din O.M.A.I nr. 298/2011 a fost instituit avizul consultativ al șefului unității în care polițistul își desfășoară activitatea.

4.2.11. Cu toate că avizul șefului unității cedente are un caracter consultativ, acesta poate da un aviz negativ solicitării polițistului privind mutarea în altă unitate motivat de faptul că analiza efectuată a relevat aspecte ce țin de realizarea interesului instituțional.

4.2.12. În conformitate cu prevederile art. 4 din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului „polițistul este obligat să respecte „jurământul de credință față de țară” și precizările angajamentului luat (“mă oblig ca după acordarea gradului de agent de poliție să îndeplinesc serviciul timp de minimum 10 ani în unitățile și garnizoanele unde voi fi încadrat sau mutat ulterior în raport de nevoile M.A.I”).

4.2.13. Partea reclamată mai precizează că, în conformitate cu Dispoziția inspectorului general al Poliției Române nr. 301478/11.06.2014, cu data de 16.06.2014 s-a sistat ocuparea, prin mutare, în interesul serviciului sau la cerere, a posturilor vacante de execuție existente în statele de organizare ale unităților Poliției Române, până la încadrarea promoției 2014.

4.2.14. Prin adresa nr. 236.814/08.10.2014, Serviciul Juridic comunică faptul că mutarea polițiștilor la alte unități a făcut obiectul unui punct de vedere al Direcției Generale Management Resurse Umane din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 169.943 din 13.05.2014, publicat pe site-ul Sindicatului Național al Agenților de Poliție din România unde se aduc argumente pentru necesitatea obținerii avizului șefului unității cedente, prin raportare la interesul instituțional, ceea ce ar putea conduce la nerealizarea modificării raporturilor de serviciu ale polițistului prin mutare la cerere în cazul avizului nefavorabil.

4.2.15. Pe cale de consecință, un eventual aviz favorabil al unității cesionare, ar rămâne fără obiect întrucât actul administrativ care produce efecte juridice de modificare a raporturilor de serviciu prin mutare, este emis în cazul de față de șeful unității cedente, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, șef care nu a avizat favorabil mutarea.

4.2.16. Răspunsurile negative formulate de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București au fost consecința analizării într-o manieră obiectivă atât a motivelor invocate de petent, cât și a situației operative și a fluctuației de personal de la nivelul Secției 19 Poliție și al Poliției Capitalei.

4.2.17. Totodată, prin adresa nr. 315282 din 15.10.2014, Direcția Management Resurse Umane din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române ne comunică faptul că, “în vederea punerii în executare a activităților dispuse prin Calendarul stabilit pentru implementarea măsurilor de corecție a structurilor organizatorice, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne

nr. 1/2603/2014, la nivelul unităților Poliției Române, se impun următoarele măsuri: sistarea modificărilor raporturilor de serviciu ale polițiștilor prin mutare/detașare/promovare, inclusiv a procedurilor aflate în lucru, cu excepția mutărilor în/din statul "S" - Misiuni în străinătate, anexă la statul de organizare al I. G.P.R. (...)" .

4.2.18. Mai mult, partea reclamată menționează că prin adresa nr. 317098/S1/DR/05.11.2014 a Direcției Management Resurse Umane, coroborată cu măsurile transmise prin adresa menționată mai sus, se limitează efectuarea unor modificări structural-organizatorice prevăzute de O.M.A.I. nr. 105/12.07.2014 privind activitatea de planificare structurală și management organizatoric în unitățile M.A.I., până la data de 31.12.2014 cu excepția situațiilor deosebite, aprobate de conducerea I.G.P.R.

4.2.19. Partea reclamată subliniază faptul că în răspunsul la cererea cu nr. 122232/08.09.2014, anexată petiției, s-a precizat că "în vederea realizării unui management optim al resurselor umane, precizăm că în perioada 01.01.2014 -31.08.2014, din cadrul inspectorate/or județene de poliție, la Poliția Capitalei s-au mutat 44 ofițeri și agenți de poliție ".

4.2.20. Așadar, partea reclamată apreciază că, raportat la cele două numere, respectiv 47 de polițiști plecați la Poliția Capitalei și 44 veniți, rezultă în mod evident intenția conducerii acestei unități de poliție de a menține un echilibru și de a ocroti interesul său instituțional, măsura luată față de cei doi agenți de poliție de a nu li se permite mutarea fiind justificată de un interes legitim, conform art. 2 alin. (3) teza a doua din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, în cauză nefiind incidentă nicio situație de discriminare așa cum a fost definită la art. 2 alin. (1) din același act normativ.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director este chemat a se pronunța asupra sesizării petentului vizând tratamentul aplicat celor doi agenți de poliție, agenți cărora li se refuză mutarea în cadrul altor inspectorate județene de poliție.

5.2. **În drept**, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, ce prevede următoarele: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale art.64, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul.(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.” va analiza cu prioritate excepțiile invocate in speța de față.

5.3. Raportat la **excepția de neкомпetență** materială a Consiliului invocată de către partea reclamată, Colegiul director urmează a se pronunța

asupra acesteia. Prin punctul de vedere nr. 234922 din 26.11.2015, primit prin fax și înregistrat sub nr. 19615/27.11.2015, respectiv primit în original, în număr suficient de exemplare pentru a fi comunicat petentului și înregistrat sub nr.19672/28.11.2014, partea reclamată invocă necompetența Consiliului, apreciind faptul că singura în măsură să soluționeze situația prezentată este instanța de judecată.

5.4. Prin concluziile scrise formulate, petenta solicită respingerea susținerilor părții reclamate ca fiind tardiv formulat, respectiv după încheierea dezbaterilor. În raport de prevederile art. 46, alin. 2 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, partea reclamată ar fi decăzută din termen, având posibilitatea de a formula doar concluzii scrise.

5.5. Având în vedere susținerile părților și faptul că partea reclamată a formulat punctul său de vedere în termen urmează a proceda la admiterea excepției și unirea sa cu fondul.

5.6. Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.7. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

5.8. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din *O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.9. Astfel, Colegiul director trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și criteriile invocate în cauză.

5.10. Petenții au solicitat mutarea în cadrul altor inspectorate județene de poliție, solicitările făcute având la bază situația lor particulară și familială.

Ambii solicitanți au părinți în vârstă, părinți care au nevoie de prezența și ajutorul celor doi.

5.11. În prezenta cazul prezentat avizul negativ primit din partea șefului unității cedente, deși are un rol consultativ, poate fi dat tinându-se seama de realizarea interesului instituțional. De altfel, în conformitate cu prevederile art. 4 din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului, prin angajamentul luat, încadrarea și mutarea ulterioară se va face în raport de nevoile Ministerului Afacerilor Interne.

5.12. Se mai arată faptul că există un număr de 47 de polițiști plecați de la Poliția Capitalei și 44 de polițiști veniți, intenția conducerii fiind cea a păstrării unui echilibru și a ocroti interesul său instituțional.

5.13. Concluzionând, Colegiul director apreciază faptul că situația prezentată de către petentă este de competența exclusivă a instanțelor de judecată acestea urmând a aprecia asupra legalității refuzului părții reclamante de a aviza favorabil mutarea celor doi agenți.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată de către partea reclamată;
2. o copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Dincă Ilie - membru

Gheorghiu Luminița – membru

Haller István – membru

Jura Cristian – membru

Lazăr Maria – membru

Manole Petre Florin – membru

Popa Claudia Sorina – membru

Data redactării: 08.06.2015

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP